

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXXI. De duobus emolumentis, quæ ex gaudij in supernaturalibus
gratijs abnegatione, eliciuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

cordibus presentium, minor credulitas fideique contemptus oriretur. Quamuis enim aliquando res ex sententiâ succedat, eò quòd ita Deus alias ob causas respectulque velit, quemadmodum cum illa Saulis Pithonissa fecit (si tamen verum est Samuelem ibi apparuisse) non semper tamen, eodem illis eueniet modo: quando autem voti compotes euaserint, non propterea tamen non errant ipsi, aut sunt à culpâ immunes, eò quòd istis vtantur gratijs, quando minime deberent.

NOTA.
Quâ ratione fidei incurritur.

Secundo modo poterit huiusmodi persona in seipsa detrimentum pati, quantum ad fidei meritum spectat, nam miracula ista magnipendèdo, à substantiali fidei exercitio, quæ est habitus obscurus, duellitur: vnde etiâ vbi plura signa testimoniaq; concurrunt, minus ex credendo meriti resultat. Vnde S. Gregorius dicit. *Fides non habet meritum, cui humanaratio præbet experimentum.* Vnde Deus ista miracula, quando ad credendum sunt necessaria, vel ob alios gloriæ suæ sanctorumque suorum fines, operatur. Ne etiam sui discipuli fidei merito carerent, si Resurrectionis suæ experimenta cepissent, propterea antequam se ipsis palam ostenderet, multa operatus est, vt eum minime cernendo, fidem ipsius adhiberent resurrectioni, Magdalenz quippe, primo vacuum monstrauit sepulchrum, postmodû voluit illi ab Angelis mysterium hoc dici (Fides enim est per auditum, sicut ait S. Paulus) vt illud audiens, prius crederet, quam cerneret. Quin etiam quando illum iam conspexit, fuit id in hortulani schemate, vt illam in credulitate, quæ illi deerat presentiz suæ calore perfecte instrueret. Discipulis quoque prius per mulieres resurrectionem nunciauit, postea verò illi ad videndum perrexere se-

Greg. ho. 26. in Est. angel.

Ioan. 10. 25. & 30.

Rom. 10. 17.

pulchrum. Euntium etiam in Emaus priu inflammanuit corda, quam se illis aliena specie cum eis iter carpens, ostenderet. Et tandem postmodum vniuerfos increpauit, eò quòd iis qui nunciarent, eum resurrexisse, non credidissent. Sanctum quoque Thomam, eo quod resurrectionis suæ experimèta in vulneribus eius capere voluisset, reprehendit, dicens: *Beati qui non viderunt, & crediderunt.* Ex quibus patet, non admodum esse Deo gratum miracula fieri. Et propterea Pharisæos, eò quòd non crederent, nisi præcedentibus signis, ipse reprehendebat, dicens: *Nisi signa, & prodigia videritis, non creditis.* Magnum itaque fidei detrimentum subeunt, qui sese istis operibus supernaturalibus oblectare amant.

Tertium postremo detrimentum est, quod vt plurimum ob huiusmodi operum gaudium & oblectationem in vanam gloriam, vel aliam vanitatem labuntur. Nam etiam ipsum de istis mirabilibus operibus gaudium, si non sit (vt diximus) purè in Deo, vel propter Deum, vanitas est: quod ex eo patet, quia Dominus noster discipulos suos propterea reprehendit, quia fuerant lætari ex eo quòd dæmonia ipsis subijcerentur, quod gaudium si vanum non fuisset, nunquam illud Saluator noster reprehendisset.

CAPVT XXXI.

De duobus emolumentis, quæ ex gaudijs supernaturalibus gratijs abnegatione, elicuntur.

PRæter commoda, quæ consequitur anima seipsam per gaudij & delectationis huius priuatione à prædictis tribus damnis eliberâdo, duas insuper easq; eximias abnegationis

minas adificatur utilitates. Quarum prima
 est, quod magnificat & exaltat Deum.
 Secunda est quod ipsa quoque anima se-
 ipsam exaltat. Bisariam enim Deus in a-
 nima exaltatur. Primo modo, quando
 ipsa cor suum voluntatisque suae gaudium
 & delectationem ab omni eo, quod
 Deus non est, separat & abstrahit, vt
 illum totaliter in Deum transferat. Quod
 significare voluit Dauid dicens: *Accedat
 homo ad cor altum, & exaltabitur Deus.*
 Eleuato siquidem super omnia corde,
 exaltatur etiam anima super omnia illa.
 Et quoniam sic faciendo, in solo Deo
 cor reponitur, exaltatur etiam & mag-
 nificatur DEVS ipse, praestantiam
 & magnitudinem suam animae patefa-
 ciendo: in hac enim gaudij delectationis-
 que in Deum subleuatione, praebet Deus
 animae testimonium, quoniam ipse sit.
 Quod nequaquam fit, nisi gaudium, &
 consolatio voluntatis in rebus vniuersis
 euacuetur. Sicut etiam hoc per Dauid
 Dominus dixit. *Vacate, & videte, quo-
 niam ego sum Deus.* Et iterum ait. *In terra
 deserta, & inuisa, & iniquosa, sic in sancto ap-
 parui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam
 tuam.* Cum ergo verum sit exaltari Deum
 dum gaudium in separatione ab omni-
 bus rebus constituitur, multo exaltabi-
 tur amplius, illud ab istis mirabiliori-
 bus separando ac diuellendo (cum sub-
 limioris sint illarum entitatis, eò quod su-
 pernaturales sint) vt in eum solum trans-
 feratur; quamobrem illas relinquendo
 vt gaudium & delectatio in solo Deo
 reponatur, maior Deo gloria excel-
 lentiaque attribuitur quam illis; quo e-
 nim quis plura maioraque propter alium
 despicit, tanto plura illi facit, & exal-
 tat. Praeterea secundo modo exaltatur
 Deus, voluntatem ab isto operum gene-
 re separando, & abstrahendo. Quia

quò magis credimus Deo, fideliusque
 sine testimoniorum ac miraculorum
 adminiculis obsequimur, eò amplius ab
 animà exaltatur: plus enim de Deo credit,
 quam signa & portenta illi persuadere
 possent.

Secunda utilitas, animae nimirum sub-
 leuatio seu sublimatio ideo euenit, quia
 voluntatem ab vniuersis testimonijs si-
 gnisque apparentibus separando & elon-
 gando, ad purissimam hanc subleuatur,
 & euehitur, quam illi in gradu multo in-
 tentiori infundit & adauget Deus, si-
 mul etiam vberius illi alias duas Theolo-
 gicas virtutes, charitatem nimirum & sp̄
 tribuendo. Quà in re sublimissimis Dei
 notitijs obscuro nudoque fidei habitu me-
 diante perficitur, magnam quoque amoris
 percipit suauitatem media charitate,
 per quam in nullà alia re oblectatur vo-
 luntas, nisi in Deo viuo. Denique volun-
 tatis satisfactione, spe intercedente per-
 fruitur. Quae omnia admirabile sunt e-
 molumentum, quod directè & essentiali-
 ter ad perfectam animae cum Deo vnio-
 nea confert.

Quarta-
 tione ad
 purissimam
 fidem per-
 ueniat a-
 nima.

CAPVT XXXII.

*In quo de sexto bonorum genere, quibus oblectari
 potest voluntas agere incipit, qualia ea sine
 demonstrat, primamque eorum
 facit diuisionem.*

Quandoquidem scopus, quem in hoc
 nostro opere nobis proposuimus
 est, per spiritualia bona spiritum ad vn-
 ionem vsque diuinam Animae cum Deo
 dirigere; nunc quando in hoc sexto bo-
 norum genere de spiritualibus bonis, quae
 maximè negotium istud promouent, no-
 bis differendum est, operae pretium erit,
 vt tam ego, quam Lector peculiaris

Scopus au-
 thoris in-
 hoc opere.

Y 2 atten-

B.

Mannis
 Cruce

Opera
 Mystica

NIT

124